

og siger til Finansministeriet: Se I nu, om I kan finde Rede i det, vi giver jer her en Bestemmelse, som det er næsten umuligt at administrere, men I kan bruge den, som I vil! Og naturligvis maa saa Finansministeriet bruge den, som det skønner det rigtigst.

Det ærede Medlem fra Svendborg sagde, at det var et højst mærkeligt Eksempel, jeg havde nævnt, det, der angik en Sagfører, som havde haft en fuldkommen normal Indtægt af 19,000 Kr. som Eksekutor i et Bo og kun havde haft 1,000 Kr., om hvilke det kunde siges, at de var Krigsfortjeneste, men alligevel skulde sættes i Merindkomstskat af hele denne Merindtægt af 20,000 Kr. Men naar det staar i den nugældende Lov, at Skatteyderen skal godtgøre, at ingen Del af den Indkomst, der lægges til Grund for hans Ansættelse, skyldes Fortjeneste, som kan antages at hidrøre fra de ved Krigstilstanden i Europa skabte Forhold, og Finansministeriet jo er nødt til at anvende Loven saaledes, som den er, har det følgelig været nødt til at sætte denne Mand i Merindtægtsskat af det hele Beløb.

Naar der i denne Sammenhæng har været talt om, at Landbrugerne nu i større Omfang end tidligere kunde blive ramt af Skatten, fordi man er gaaet ned til lavere Sats, vil jeg sige: Ja, men hvorledes skulde nogen Landbruger kunne godtgøre for Finansministeriet, at ingen Del af hans Indkomst skyldes Krigsfortjeneste, naar Landbrugsprodukter faktisk betales højere nu end før Krigen? Det er overmaade vanskeligt at godtgøre, men naturligvis kan der tænkes Tilfælde, som ikke falder ind under Lovens Ord.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft anførte, at der kunde være Tilfælde, hvor en Mand slet ingen Indtægt havde haft af sin Forretning de første 3 Aar, endog Tab, men endelig det fjerde Aar oparbejdes den og giver Fortjeneste, uden at der foreligger Spor af Indvirkning fra Krigen. Herom vil jeg sige, at det er et af de sjældneste Tilfælde, det ærede Medlem her drager frem, og man lovgiver jo ikke for de sjældne Tilfælde, men for det, som er Regelen. Dernæst er der endelig for alle Tilfældes Skyld i Lovforslaget foreslaaet en Bemyndigelse for Finansministe-

ren til at eftergive eller nedsætte Skatten, hvis særlige Forhold gør det rimeligt. Jeg har ikke brugt denne Bemyndigelse — det maa jeg sige — i de Sager, der har været mig forelagte, thi jeg har ikke fundet, at der var nogen Grund til det, men jeg kan meget vel tænke mig, at man kan komme til at bruge den og komme til at bruge den i større Udstrækning — det vil jeg indrømme —, hvis man gennemfører Lovforslaget, som det er forelagt, og deri indfører Spørgsmaalet Krigsfortjeneste. Det ærede Medlem siger, at der ved denne Merindtægtsskat skal tages Hensyn til Krigsfortjenesten, at man kun skal medtage denne, thi ellers er man ude i det principielt urigtige. Jeg kan ikke se rettere end, at den rene Merindtægtsskat er principielt meget god. Jeg forstaar ikke, hvorfor det, at en Mand har tjent mere i det sidste Aar end gennemsnitlig i de foregaaende 3 Aar, ikke skulde være et godt Skattegrundlag. Det er jo klart, at Mandens Evne til at betale Skat derved er forøget i Forhold til de tidligere Aar. Det ene er lige saa principielt rigtig som det andet, men det at tage Krigsfortjenesten som det afgørende Moment kan ikke gennemføres som et Princip, fordi det bliver mere og mere vanskeligt, efterhaanden som Krigen skrider frem, at afgøre, hvad der er Krigsfortjeneste og hvad ikke. Vi har ikke det Røbestof, der kan afgøre, at der virkelig foreligger Fortjeneste ved Krigen. Men, som sagt, jeg vil mindst fastholde den Affattelse, Loven fik i Fjor, og jeg vil haabe, at det skal lykkes, jeg har, som sagt, med Glæde hørt, at det ærede Medlem fra Svendborg giver mig sin Tilslutning til Lovforslaget paa dette Punkt.

Jeg tror ikke, jeg behøver at komme ind paa de helt specielle Ting, der er berørte. Jeg takker de ærede Ordførere for de forskellige Partier for den Velvillie, hvormed Lovforslaget er behandlet, og jeg haaber, at vi nogenlunde hurtigt kan naa til Ende med Sagen.

N. Jensen-Nybjerg: Det er en enkelt Udtalelse af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Wenzel Neergaard), der giver mig Anledning til at tage Ordet, nemlig det ærede Medlems